नृणां शतानि पञ्चाशत् — मञ्जूषामष्टचन्नास्यां सम्द्रस्ते कयंचन R. 1,67,4. MBs. 3,13188. mit sich fortziehen, treiben; vom Winde Çar. Ba. 2,1,4, s. समृत्यमाना बक्जधा येन (वायुना) नीताः पृथाधनाः MBn. 12,12405. pass. getragen werden von, reiten auf (instr.): ग्राउन सम्कामान: Вийс. Р. 8, 3,31. पति-यां कूर्म: समुकाते Hir. 112,3, v.l. — 2) entlang fahren mit der Hand, streichen: तस्या: पाँदा कराभ्यां शनकी: संववाक्त: MBa.3,11005. 1,6639. 13,2760. WESTERGAARD stellt diese unregelmässige Form (st. सम्कृत्म्) zu वाक्. — 3) an den Tag legen, äussern: वाम्देवे सम्वाक् भिक्तिम् Buic. P. 9, 5, 25. — 4) सम्दा in Ordnung bringend (कृरिलाल-कान् Buig. P. 10,43,3. केशान् 60, 26) gehört zu 1. ऊट्. — Vgl. समूठ und 1. जल् mit सम्. — caus. 1) zusammenführen, sammeln: निप्रं सं-वाज्यता त्रज: Haniv. 3496. मैन्यम् Raga-Tan. 4, 468. — 2) fahren, lenken (den Wagen u. s. w.), hinfahren, hinführen: मृत: मंवाक्यामाम रथम R. 6,79,7. Катиля. 56,375. МВн. 13,5734. रथमास्याय द्रुतमञ्चानचाद्यत्। संवाक्षितवाञ्चापि राजदारान्परं प्रति ॥ 9, 1653. heimführen (eine Gattin) Ver. in LA. 17, 14, v. l. jagen, treiben: सा अप संवास्त्रते लोके तञ्जया Spr. 540. — 3) entlang fahren mit der Hand, streichen R. 2,91, 52 (100,51 GORR.). R. GORR. 2, 80, 10 (med.). ÇAK. 69. KATRAS. 66,157. Виас. Р. 10,38,39, Weber, Krshnac. 288. fg. Comm. zu Git. 12, 3. — Vgl. संवाक (gg.

— म्रनुप्तम् ziehend folgen: प्रष्टेपो पुक्ता म्रनुप्तर्यक्ति AV. 10,8,8. entlang führen: ता दिशा उनु वातु: मनवक्त् TBA. 1,1,2,7.

2. वक् oder वाक् (= 1. वक्) am Ende eines comp. fahrend, ziehend, führend, tragend, haltend u.s. w. P. 3,2,64. Declination 6,4,132. Vop. 3,102. fg. Bildung des fem. 4,9. P. 4,1,61. VS. Paår. 4,56. उ उपतिवाडिवाम्बुट्: Вийс. Р. 10,18,26. — Vgl. स्रनडुक्, स्रेनो॰, स्रप्तु॰, रूप्पः॰, रूदः ०, गिर्वक्. तुर्य॰, दित्ताः। दित्य॰, पष्ठ॰, पार्ति॰, पूर्व॰, पूर्वाग्रः॰, पृष्ठि॰, प्रष्ठ॰, प्रेत॰, भार॰, भू॰, मध्यम॰, वञ्च॰, वीर्थ॰, विद्यः॰, स्रोत॰, सक्ः, सुष्ठुः॰, क्विर्वक्, क्ट्यः॰.

বকু (von 1. বকু) 1) adj. (f. আ) fahrend, führend, ziehend u. s. w.: प्र-तिस्रोतावका नदी gegen den Strom sliessend MBH. 9,3304. सर्वलाकः, पालोक , पा॰ hinfliessend in, nach 8, 3324. fg. 9, 441. रणभूमि॰ durchfliessend 7, 895. वसामेदावकाः कुल्याः strömend, mit sich führend 1, 2052. 8466. 3,8397. पुरायवहा नख: 16744. 13,3166. R. 4,13,5. 44,95. VARAH. BRH. S. 46, 48. सर्व्यान्ध (वाप) führend, verbreitend M. 1, 76. MBн. 3,1764. R. 3,78,13. योगतिम॰ bringend 2,115,14. अनवरतसंचय॰ VARAH. BRH. S. 38,5. मर्मञ्या (oder zu श्रावह) Raca-Tar. 3,277. Spr. 1155. लोश॰ Buke. P. 4,21,31. म्रनर्घ॰ 10,70,39. न ता नदीशब्दवरुाः nicht den Namen नदी führend Khandogapan. bei Kull. zu M. 4, 203. रज्ञयल्ल (क्सग्रा) versehen mit Kathas. 43,25. रिजोद्वप o habend Mark. P. 102, 2. शीतयोग , श्रिया so v. a. sich der Kälte -, sich dem Feuer aussetzend MBu. 13, 6546. 6548. — 2) subst. वंदर P. 3,3,119. gaņa भी-मादि zu 4,74. वृषादि zu 6,1,203. a) m. n. Schulter des Joch- oder Zugthiers AK. 2, 9, 63. Taik. 3, 3, 459. H. 1264. an. 2, 602. Med. h. 8. Ha-LAJ. 2,112. AV. 4,11,7 (oder zu b). 9,7,3. VS. 25,3. TS. 7,3,46,1. ÇAT. Вк. 1,1,2,9. 2,2,2,28. 4,5,1,15. জক্তুটা वर्क् प्रन्यनिक्त Рамках. Ва. 13, 12, 15. Nin. 3, 9. MBn. 4, 49. Vgl. u. 1. स्क्पा. — b) m. der Theil des Jochwagens, welcher auf der Schulter des Thieres liegt, Schulterstück des Joches : मध्यमितदेन उक्ता पत्रिष वक् मार्कितः AV. 4,11,8. वक्त वा माग्रेपा र्थस्य Çat. Ba. 5,4,2,15. — c) m. Pford Med. — d) m. Fluss Taik. 1, 2,30. H. 1090. — e) m. Wind Taik. H. an. H. c. 170. Med. — f) m. Weg Taik. 2,1,18. — g) m. ein best. Gewicht (Last) = 4 Drona Çabdathak. bei Wils. Verz. d. Oxf. H. 307,b,2. — h) nom. act. in डर्वरु und मुखं. — 3) f. ह्या Fluss H. 1080. — Vgl. ह्यीं, गन्धं, तगहरूत, राह्वरु, धूर्वरु, धूर्वरु, पीलुं, प्रावृत्कालं, मुनीं, मूत्रं, पेग़ं, रसं, ह्यिं, वारिं, मुखं, मितों, क़्ते.

वहंतिह adj. die Schulter leckend: गा P. 3,2,32.

वर्केत् (von 1. वर्क्) f. nach Sås. Fluss RV. 3,7,4. — Vgl. स्रवत्. বহুন (wie eben) m. Stier; ein Reisender Unabik. im ÇKDR.

বক্রি (wie eben) Unabis. 4, 60. m. Wind Ućéval. Stier; Gefährte Mgd. t. 149. — Vgl. বক্ন.

বহুনী (wie eben) f. Fluss Cabdarthau, bei Wilson.

वक्तुं (wie eben) Uṇànis. 1,79. m. 1) Brautzug (der Zug in's Haus des Gemahls, sammt Geleit und Mitgift); überh. Hochzeit: क्रियो इव वक्तुमेत्वा उ ए. 4,58,9. मूर्याया: 1,184,8. वक्तु: प्रागात् 10,83,13. 14.20.31.38. वष्टा हिक्त्रे वेक्तुं कृषाति 10,17,1 (AV. 3,31,5). पुंस इइद्रा वेक्तुः परिष्कृतः 32,8. AV. 10,1,1. उक्तमान 14,2,9.12. यदुंष्कृतं विवाके वेक्ती च यत् 66.73. तस्या एतत्सक्सं वक्तुमन्वाकराग्वरतद्रिमम् Air. Ba. 4,7. pl. Gegenstände der Mitgift TBa. 1,8,1,2. — 2) etwa Darbringung: उभा कृष्वती वक्तू मियेधे ए. 7,1,17. Mittel der Darbringung, nämlich स्तात्र und शस्त्र nach Sås. — 3) Stier Med. t. 149. Uééval. — 4) ein Reisender Med.

वरुदु (वरुत्, partic. praes. von 1. वर्रु, + गी) adv. zur Zeit wann die Stiere im Anspann sind gana तिष्ठद्वादि zu P. 2,1,17.

वर्न (von 1. वर्त) 1) adj. fahrend: ব্যুবিদান ও Katuls. 43, 242. 119, 196. führend, auf seinem Rücken tragend: হার (নাস) MBn. 2, 2076. — 2) n. a) das Fahren, Führen: ক্রিমান Nin. 7, 8. ক্র্মাণ (য়মা:) MBn. 2, 1146. das Fliessen des Wassers Nin. 6, 2. das Mitsichführen: मिणिजुन्-मिय der Krähen Varia. Brin. S. 93, 12. das Tragen: धर्मिर Spr. 8132. — b) Schiff Trik. 1, 2, 13. H. 876. Katuls. 23, 45. 26, 7. 123. — c) der unterste Theil einer Säule Varia. Brin. S. 53, 29. उद्दल्न dass. Cit. beim Schol. — Vgl. चर्नुवर्लन, पूर्वीगि , सीम .

বক্নমঙ্গ m. Schiffbruch Kathâs. 25,58. 26,127. 54,87.

वर्त्नोकर् (वर्त + 1. कर्) zum Vehikel machen Katels. 65, 36.

वरुनीप (von 1. वर्क्) adj. zu fahren, zu führen, zu ziehen, zu tragen P. 4,3,120, Vartt. 2, Schol. Vor. 26,25.

বক্রী (wie eben) Unidis. 3, 128. m. Wind Ugeval. Knabe Unidik. im ÇKDa.

वक्राविन् adj. wund vom Schulterstück des Joches: श्राप्ता श्राता स्वाचकी वक्राविणी matt, schulterkahl (abgerieben; vgl. 1. स्त), jochwund Ait. Bu. 5,9. unter dem Joche Schmerzenstöne ausstossend Sis., indem er राविन्, welches wir zu 3. रू stellen, auf 1. रू zurückführt.

वरुल (von 1. वर्जु) 1) adj. oxyt. (f. आ) im Joch gehend, zuggewohnt: अनुदुले Çar. Ba. 5,2,4,11.13. — 2) n. Schiff Håa. 142. wohl nur fehlerhaft für বহুন. — Vgl. गुन्ध, welches richtiger তল্ল geschrieben würde; vgl. बरुलगुन्ध.

वर्हित्र (wie eben) n. Schiff Uegval. zu Unidis. 4, 172. Vop. 26, 169,